

סוף מעשה במחשבה תחילה/מברטו משה

הקדמה

יוצאי אתיופיה נמצאים יותר משלושה עשורים בישראל, כאשר דו"חות חברתיים וכלכליים רבים מאשרים את העובדה שהם בשולי החברה. זאת, למרות ההצהרה של משרדי ממשלה, ארגונים סמי-ממשלתיים וכן העמותות של יוצאי אתיופיה, שישנה השקעה רבה במשאבים ויש התקדמות מסוימת. עובדה אחת אינה משתנה לאורך זמן: הפער בין יוצאי אתיופיה לבין האוכלוסייה הכללית בישראל בכל התחומים הולך ומעמיק. לפער זה, אין הסבר המניח את הדעת בהתחשב בכך, שההשקעה במשאבים היא מתמדת. לאור זאת, אנו נדרשים להציע מסמך שלא רק מתאר ומנתח את המצב, אלא מציע מסגרת אחרת לחשיבה ולמעשה.

הנחת היסוד במסמך זה היא שמצב יוצאי אתיופיה נראה כפי שנתאר בהמשך, לא בשל היעדר משאבים כלכליים, אלא בשל תפישה לפיה יוצאי אתיופיה הם תופעה "ייחודית", שהכוחות הפועלים בה הם אחרים, ולכן גם הפעולות הנדרשות הן אחרות. לפיכך נטען, כי לאחר ניתוח רטרופקטיבי של למעלה משלושה עשורים, שבהם נמצאים יוצאי אתיופיה בישראל, במבחן התוצאה, תפישה זו קרסה, משום יוצאי אתיופיה נשארו באותו מיקום חברתי מזה שלושה עשורים. כעת הגענו למצב של מבוי סתום, משום שהפעולות עד כה לא הביאו את התוצאות המצופות, ולא נמצאו חלופות בדמות פעולות אחרות.

לאור כל זאת, אנו קוראים לכולם לעצור ולחשוב מחדש, על האופן שבו יש לפעול מול השוליות החברתית כלכלית, שבה נמצאים יוצאי אתיופיה בישראל.

אנו מציעים לחשוב ולפעול מול השוליות של יוצאי אתיופיה בישראל באופן שפועלים ככל בני האדם. כלומר, אנו מציעים תפישה אחרת, לפיה, יוצאי אתיופיה בישראל הם בני אדם רגילים ועל רשויות המדינה לראות בהם אזרחים רגילים. מכאן, על הרשויות לקחת אחריות, כאשר כל רשות פועלת כדי לקדם, כל רשות בתחום מומחיותה ואחריותה. האחריות תבדק במבחן התוצאה. כלומר, כאשר הרשויות בכל הדרגים יעבדו על פי ערכים ואסטרטגיות המקדמות שיוויון הזדמנויות.

לסיום, אם ההצעה המובאת להלן משכנעת אותך, נבקש לקדם אותה בכל הדרכים והמשאבים העומדים לרשותך. כמו כן, נשמח לשמוע רעיונות נוספים וחדשים המקדמים את יוצאי אתיופיה בישראל משולי החברה בישראל אל מרכזה.

רקע

מסמך זה מציג נתוני רקע על יוצאי אתיופיה בישראל, לאחר מכן בוחן טענה כי קיימת תפישה שונה, לפיה יש להתייחס ולפעול ביחס אליהם. לבסוף, המסמך מציג מסגרת אחרת לחשיבה ומעשה לטיפול בשוליות החברתית כלכלית שבה יוצאי אתיופיה נמצאים.

הטענה, כי קיימת תפישה, הרואה את יוצאי אתיופיה כשונים ופועלים על-פיה, נבחנת בשתי דרכים: אחת, המדיניות המוצהרת והרשמית של ממשלות ישראל והרשויות לאורך שלושה עשורים. מדיניות זו, מתייחסת ליוצאי אתיופיה כקולקטיב הומוגני הזקוק ליחס מיוחד (יש שיאמרו לחוסר יחס) של הרשויות. כלומר, מדיניות פטרונית אם לא לומר גזענית. הדרך השנייה היא, להראות את הביטוי המעשי של מדיניות של רשויות המדינה בהקשר ליוצאי אתיופיה, באמצעות המסגרות והמסלולים היחודיים שהוקמו עבורם.

טענה נוספת שנעלה היא שתפישה זו, הרואה ביוצאי אתיופיה כתופעה "ייחודית", קרסה, לאור כישלון מדיניות הרשויות, כפי שמתבטא בתחומי חיים מרכזיים: מגורים של יוצאי אתיופיה, מצב הילדים ממוצא אתיופי במערכת החינוך וכן, מצבם הכלכלי של יוצאי אתיופיה לאחר שלושה עשורים.

להלן נתוני קרע על יוצאי אתיופיה בישראל:

נתונים דמוגרפים

לפי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה (2013), יוצאי אתיופיה בישראל מהווים כ-2% מאוכלוסיית ישראל, כאשר מספרם בסוף 2012 היה כ-132 אלף אנשים. מדובר על אוכלוסייה קטנה, אך עם שונות גדולה בתוכה במגוון מרכיבים. כשליש מהאוכלוסייה (כ-36%) ילידי ישראל וכשני שלישים (כ-64%) ילידי אתיופיה, כאשר כ-70% מהאוכלוסייה אינם כלולים בהגדרות סטנדרטיות של מדינת ישראל כעולים (רק כ-30% בעלי וותק של מתחת ל-10 שנים בישראל). כמו כן, חלקם של הילדים בקרב יוצאי אתיופיה שהם בני 0-14 מהווה כ-31%.

בקרב יוצאי אתיופיה הוותיקים (ה-70% באוכלוסיית יוצאי אתיופיה) קיימת שונות גדולה, שונות הקשורה ברקע שלהם באתיופיה, בשפה ובתרבות המקום ממנו הגיעו באתיופיה (יוצאי אתיופיה מגיעים מאזורים שונים באתיופיה), באופי העליות השונות (עולים משנות ה-80, עולים משנות ה-90 והעולים משנות ה-2000), במספר שנות הוותק בישראל וכמובן, במקום מגורים וברקע שלהם בישראל. כמו כן, מרבית יוצאי אתיופיה מתגוררים במחוז מרכז (כ-38%) ובמחוז דרום (כ-24%).

כלומר, מדובר באוכלוסייה קטנה, וותיקה, עם שונות גדולה בתוכה.

נתונים בתחום החינוך

על פי נתוני משרד החינוך, בשנת הלימודים תשע"ד לומדים 33,359 תלמידים ממוצא אתיופי והם מהווים כ-2.97% מס"כ התלמידים במערכת, כאשר כשני שלישים ילידי ישראל (כ-67.5%) וכשליש ילידי אתיופיה (כ-32.5%). החלוקה לפי פיקוח היא להלן: 48.7% מהתלמידים לומדים בחינוך הממלכתי, 47.4% לומדים בממלכתי דתי ו-3.9% בחינוך החרדי.

טבלה 1א' בנספח, מראה כי יותר מ-80% מהתלמידים יוצאי אתיופיה לומדים בבתי ספר שבהם הם מהווים פחות מ-20%. עם זאת, הנתונים שלהלן: נתוני מיצ"ב בכיתות ב', ה', ח' ונתוני מבחני פיזה בכיתה י' ושיעור הזכאים לבגרות מצביעים על פערים גדולים בין תלמידים ממוצא אתיופי לבין האוכלוסייה הכללית. כלומר, הדיון העכשווי על אינטגרציה מול סגרגציה בהקשר לתוצאות שלהלן הוא מוטא ומתקיים רק על 8% מהתלמידים במערכת. מכאן, השאלה המרכזית היא כיצד תלמידים ממוצא אתיופי במערכת החינוך יוצאים מוכנים להתחרות בשוק התעסוקה הישראלי והגלובאלי? מה מונע מאיתנו להשיג זאת?

טבלה 1ב' בנספח, מתארת פערים בציוני המיצ"ב בכיתה ב' לאורך שנים. המסקנה היא, שכבר בכתה ב' קיימים פערים רחבים בין יוצאי אתיופיה לכלל התלמידים בבתי הספר דוברי העברית. זאת, למרות קיומן של תכניות רבות וותיקות, החל מגיל הגן, תכניות שהיו אמורות להכניס להשתלבות מיטבית בבית הספר. נשאלת השאלה, מה יעילותן של תכניות אלה לאור הממצאים שלעיל?

גרף 1ג' בנספח, מראה את הפער בציוני המיצ"ב שבין תלמידים ממוצא אתיופי לבין האוכלוסייה הכללית בארבעה מקצועות: עברית, אנגלית, מתמטיקה ומדעים. המסקנה היא, שבכיתה ה' הפערים עדיין גדולים מאד ונעים בין חצי לשלושת-רבעי סטיית תקן. כפי שניתן לראות, גם גרף 1ד' בנספח, מראה את הפער בציוני המיצ"ב, שבין תלמידים ממוצא אתיופי לבין האוכלוסייה הכללית בארבעה מקצועות: עברית, אנגלית, מתמטיקה ומדעים. ניתן לראות, שבכיתה ח' הפערים התרחבו ונעים בין שלוש-רבעי סטיית תקן לבין סטיית תקן שלמה. נתוני המיצ"ב מצביעים על עליה בהיקף הפער עם השנים, בכל המקצועות ועל התרחבות הפערים עם השנים. כלומר, ככל שעולים בכיתה כך עולה היקף הפער ורוחבו.

טבלה 1ה' בנספח, מראה את הפערים בציוני מבחני פיזה בכיתה י': הפערים בין יוצאי אתיופיה לכלל התלמידים במערכת הם מעל סטיית תקן. כיוון שמבחני פיזה משווים בין תלמידי העולם, נשאלת שאלה לגבי סיכויי התלמידים ממוצא אתיופי להשתלב בשוק גלובאלי ותחרותי. טבלה 1ו' בנספח, מציגה את הישגי הבגרות של תלמידים ממוצא אתיופי לאורך שנים, ביחס לאוכלוסייה היהודית. לפי הטבלה, קיים פער בזכאות לבגרות וכן ככל שהתעודה איכותית יותר, כך גדל הפער בין תלמידים ממוצא אתיופי לבין כלל האוכלוסייה במגזר היהודי.

לסיכום,

השורה התחתונה בתחום החינוך היא שתוצאות מבחני מיצ"ב בכל הגילאים, תוצאות מבחני פיזה ותוצאות הבגרות, מראים שהפער בין יוצאי אתיופיה לבין האוכלוסייה הכללית גדול למרות המשאבים הרבים המשקעים בהם, לכאורה.

מערכת החינוך והארגונים העוסקים בחינוך בלתי פורמאלי מתייחסים להתקדמות התלמידים ממוצא אתיופי ומייחסים זאת להשקעת המשאבים הכלכליים. עם זאת, עיקר השיפור בהישגים קשור לפרמטר הוותק. כלומר, התקדמות טבעית, שאינה בהכרח קשורה לתכניות הרבות שנמצאות בשדה זה. מכאן, השאלה המתבקשת היא, אם אכן קיימת השקעה של משאבים רבים בחינוך, מדוע לא רואים צמצום בפערים? האם הדבר קשור בתלמידים, ביעילות התכניות או

קשור בכך, שלמעשה, אין השקעה אמיתית, אלא רק החרגה של תקציב רגיל וצביעתו כהשקעה לתלמידים ממוצא אתיופי - כלומר, החרגה של התלמידים ממוצא אתיופי והפרטה של החינוך שלהם לגורמים אחרים?

נתונים על דיוור

יוצאי אתיופיה גרים בערים במרכז ובדרום הארץ ולפי נתוני 'מרכז המחקר והמידע של הכנסת', בסוף שנת 2010 70% מכלל יוצאי אתיופיה מרוכזים ב-17 ישובים, שרובם באשכול חברתי כלכלי בינוני, אבל בשכונות המצוקה שבהם. לפי ניתוח של 'האגודה הישראלית למען יהודי אתיופיה', בשנת 2012 כ-90% מיוצאי אתיופיה גרים בערים באשכול חברתי כלכלי בינוני, שוב בשכונות המצוקה שבניהן. לפי הניתוח שנעשה על ידי 'האגודה הישראלית למען יהודי אתיופיה' (2010) על חוזר מנכ"ל לרכישת דירות, משפחות יוצאות אתיופיה מקבלות מענק רגיל רק ב-10 יישובים מוגדרים מראש, כאשר בחלק מהישובים רכישה של דירה ברחובות מסוימים לא יזכו למענק. כלומר, משרד הקליטה בחר עבור יוצאי אתיופיה היכן הם יכולים לקנות דירות והיכן לא.

התמונה המדגמית שלהלן היא הנחייה ישירה של משרד הקליטה: מרבית הרחובות בהם זכאים העולים למענק רגיל ממוקמים בשכונות מוחלשות: ראו 2ב', ג', 2ד', 2ה', בנספח. הגרפים מציגים שיטה שבה משרד הקליטה מפנה את יוצאי אתיופיה לשכונות אלה באמצעות חוזרים ונהלים.

השיטה היא כזו: אם סיוע לרכישת דירה עבור עולה הוא סכום מסוים, בשם "הדאגה" ליוצאי אתיופיה, המשרד מחלק את הארץ לאזורים שונים א-ב-ג וכו'. נניח, העיר תל אביב-יפו היא אזור א', הסכום המקסימאלי העומד לרשות העולה, יכול לרכוש דירה בשכונת מצוקה שם. אותו סכום, היה יכול לשמש לרכישת דירה בשכונה חזקה, נניח, בעיר רחובות, אבל אז משרד הקליטה קובע שהעיר רחובות היא אזור ב', אך הסכום עבור אזור ב' קטן יותר, ומספיק לרכישת דירה בשכונת מצוקה בעיר. זאת בדיוק המשמעות של רשימות הערים והרחובות לפיהן משרד הקליטה מסליל את יוצאי אתיופיה לשכונות חלשות בערים שונות בישראל.

נתונים כלכליים

בתחום התעסוקה והרווחה, אוכלוסיית יוצאי אתיופיה היא אוכלוסייה עובדת (72%) אבל ענייה (60% "בטיפול" משרד הרווחה), משום שרובם עובדים בעבודות ללא אופק וקידום (ראו טבלה 3א' בנספח). לפי הלמ"ס (2011), רמת ההכנסה נטו לנפש של משקי בית יוצאי אתיופיה נמוכה בכ-36% משל כלל האוכלוסייה, רמת ההוצאה החודשית **לנפש** בקרב יוצאי אתיופיה נמוכה בכ-47% מהאוכלוסייה. רמת ההוצאה החודשית הממוצעת לחינוך ותרבות במשק בית יוצא אתיופיה נמוכה בכ-31% משל כלל האוכלוסייה. כאן נשאלת שאלה, האם משרד הקליטה הכין את העולים מאתיופיה לחיים בחברה בישראל? מה משרד התמ"ת עושה כדי שיוצאי אתיופיה ישולבו בתעסוקה עם אופק?

לשבור את הקונספציה

בשורה התחתונה, כפי שהנתונים מראים, יוצאי אתיופיה נמצאים בשולי החברה בישראל במגוון תחומים. אנו סבורים, כי זה המצב לא בשל היעדר משאבים, אלא בשל תפישה מוטעית מרמת המדיניות עד לרמת התכנון והיישום. בבסיסה של תפישה זו, ההנחה המוקדמת, שיוצאי אתיופיה הם "ייחודיים" אשר הכוחות הפועלים עליהם הם אחרים ביחס לכוחות הפועלים על אוכלוסיית בני אדם רגילים. לכן, באופן מסורתי, לאורך כל שלושת העשורים, המשרד הממשלתי האחראי על יוצאי אתיופיה הוא משרד הקליטה. כל זאת, בלי קשר לרלוונטיות המשרד עבור אוכלוסייה גדולה בקרב יוצאי אתיופיה, אשר 70% ממנה כבר אינם עולים, על-פי ההגדרה הנורמאלית של מדינת ישראל.

עולים שאינם ממוצא אתיופי מוגדרים עולים לתקופה מוגדרת ואחריה הם משתלבים בחברה בישראל. יוצאי אתיופיה, באופן ייחודי, ממשיכים להיות מטופלים לכאורה, במשרד קליטה גם אחרי שלושה עשורים, גם אם בפועל לא ניתנות להם הטבות לעולה כבר מזמן. מצב זה, הופך את יוצאי אתיופיה כדבר "לא רגיל" ו"חריג". המשמעות המעשית היא, שהאחריות המיניסטרילית בהקשר לאוכלוסייה זו היא משרד הקליטה ומנגנוני הקליטה שבמשרדי ממשלה אחרים, למשל: אגף הקליטה שבמשרד החינוך ואגף הקליטה שבמשרד הרווחה וכן מוקדי הקליטה שברשויות המקומיות. שוב, בלי קשר לוותק של יוצאי אתיופיה בישראל.

המצב, כפי שהוא היום, נוח לרשויות הקליטה, משום שמשרד הקליטה ללא עולים (לאחרונה התמעטו העולים 'הרגילים'), עסוק ביוצאי אתיופיה ואילו משרדי ממשלה אחרים וכן הרשויות המקומיות מתנערים מהתושבים ממוצא אתיופי, משום שבהגדרה הם בטיפול משרד הקליטה ואגפי הקליטה שבמשרדיהם.

בנוסף למצב האזרחי המוחרג של יוצאי אתיופיה בהקשר למערכות החריגות המטפלות בהם, המערכות כשלעצמן פועלות באופן שאינו מקדם את יוצאי אתיופיה משולי החברה בישראל, משום שהמוטיבציה לכך היא הפוכה: השוליות של יוצאי אתיופיה בחברה היא כאויר לנשימה של מערכות אלה. כך, למשל, ב-20 השנים האחרונות, מדיניות משרד הקליטה לגבי דיור ליוצאי אתיופיה, בהצהרה, מטרת גיבוש רשימות הישובים והרחובות, שבהם הם יכולים לקנות דירות, היא לפזר את העולים מאתיופיה בערים חזקות מבחינה כלכלית. אך בפועל, 90% מכלל יוצאי אתיופיה מרוכזים ביישובים, כאשר רובם נמצאים בשכונות המצוקה. כך שלמעשה העולים מאתיופיה הותוו באמצעות המשרד לישובים ולשכונות שבהם הם נמצאים, ומבלי שהייתה להם בחירה אמיתית אחרת.

זאת ועוד, לפי התפישה הרואה ביוצאי אתיופיה כשונים, יצרו מסגרות שבתוכן כלואים יוצאי אתיופיה עד שכמעט ואין השפעה לחוזקו של ישוב, משום שגם השירות של הרשויות המוניציפאליות מופרט ומופעל על ידי "מוקדי הקליטה". המוקדים הם במימון משרד הקליטה והרשויות המקומיות, אבל באחריות אף אחת מהרשויות הללו.

באותו אופן, מופרט גם החינוך של ילדים ממוצא אתיופי. האחריות על חינוך של כלל התלמידים ממוצא אתיופי היא של אגף קלי"ע (קליטת עולים), כאשר שאר האגפים לא עוסקים כלל בתלמידים יוצאי אתיופיה ובקידומם. לאגף זה הסמכות להפעיל תכניות, לחתום על חוזים עם גורמים חינוכיים שמחוץ למשרד החינוך (למשל, הפרויקט הלאומי בע"מ), כך שלמעשה, האגף מהווה מעין "משרד חינוך" עבור כלל התלמידים ממוצא אתיופי. בחסותו של האגף, מתנהלת הפרטה מאסיבית של חינוך יוצאי אתיופיה בישראל, בחסותו מתנערים שאר אגפי משרד החינוך מאחריות על תלמידים ממוצא אתיופי. וכך, כפי שהצגנו, מתקיימים הפערים בין התלמידים ממוצא אתיופי ביחס לחבריהם לספסל הלימודים.

לאור כל זאת, אנו דורשים מכל המערכות לחשוב ולפעול באופן נורמאלי ביחס ליוצאי אתיופיה.

שינויים תפישתיים ומבניים בטיפול ביוצאי אתיופיה בישראל

בדרך שהרשויות פעלו עד כה, הגענו למבוי סתום- מצב יוצאי אתיופיה אינו משתנה. לאור זאת, כפי שמתואר לעיל, אנו רוצים להציע שינויים בתפישה ובדרך שבה יש לפעול כדי לשנות את מצבם של יוצאי אתיופיה מהשוליות החברתית הכפויה. להלן ההצעה:

עקרונות בסיס

- יוצאי אתיופיה הם אוכלוסייה מגוונת.
- יוצאי אתיופיה זקוקים לתשובות דיפרנציאליות.
- רשויות המדינה יקחו אחריות מלאה גם על תושביהם ממוצא אתיופי.
- אחריות הרשויות תמדד במבחן התוצאה ולא בהסברי הצדקה ובתהליכים.
- תיקון של 30 שנות קלקול דורש אומץ, עבודה קשה ומשאבים כספיים. לפיכך, נדרשת תכנית לאומית.

עקרונות לתוכנית אחרת

- על הממשלה להחליט על תכנית לטיפול באזרחים ישראלים ממוצא אתיופי, שמשמעותה תהיה התחייבות להוספת **תקציב ייעודי כללי נוסף**, אשר הקיפו יוחלט בדיון אחר, בהתאם לתכנית כללית, המבוססת על שיתוף פעולה אמיתי עם הקהילה, שתובא לשולחן הממשלה על ידי כל משרד ומשרד רלוונטי בממשלה.
- ההחלטה על תקציב נוסף תהיה לאחר שיובאו כל התכניות של משרדי הממשלה השונים בתוך זמן מוגדר.

- על כל משרד ומשרד בממשלה להכין מסמך שבו פירוט היכן יוצאי אתיופיה משתלבים בעבודה היומיומית שלהם, כלומר מה הם עושים היום, ביומיום, וכן להציג תכנית שתביא לכך שתוך זמן מוגדר התמונה תשתנה.
- על התכנית לכלול מה בתכנית המוצעת כלול בתקציבו השוטף של כל משרד ומשרד, ומה מצריך מימון נוסף.
- כל משרד ומשרד אחראי על הכנת תכנית וביצועה בתחום מומחיותו ואחריותו המשרדית.
- תוקם וועדת מעקב, לניהול התקציב הכללי וכן מעקב אחר ביצוע התכניות של המשרדים השונים.
- המנהל של וועדת המעקב יהיה ראש הממשלה ובהשתתפות משרדי הממשלה הרלוונטיים, הרשויות המקומיות וכן נציגי ציבור. זאת, מתוך הבנה כי שיתוף אמיתי בין כל הגורמים והמנגנונים אלה, קריטי בהשגת היעד המצופה מבחינתנו.
- משרדי הממשלה הרלוונטיים והעיקריים לתכנית הם: משרד רה"מ, משרד החינוך, משרד הכלכלה, משרד השיכון, משרד הפנים, משרד הקליטה - כל משרד בתחום טיפולו ומומחיותו ולא רק באמצעות אגפי הקליטה שבמשרדיהם (אגפי הקליטה יהיו אחראים על קידום העולים על-פי הגדרה).
- יוצאי אתיופיה יהיו שותפים מרכזיים משלב התכנון ובמהלך ביצוע כל התוכניות.

נספחים

הנתונים שלהלן נאספו ממחקרים של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, ראמ"ה והמרכז למידע ומחקר של הכנסת. חלק מהנתונים עברו עיבוד נוסף של האגודה הישראלית למען יהודי אתיופיה.

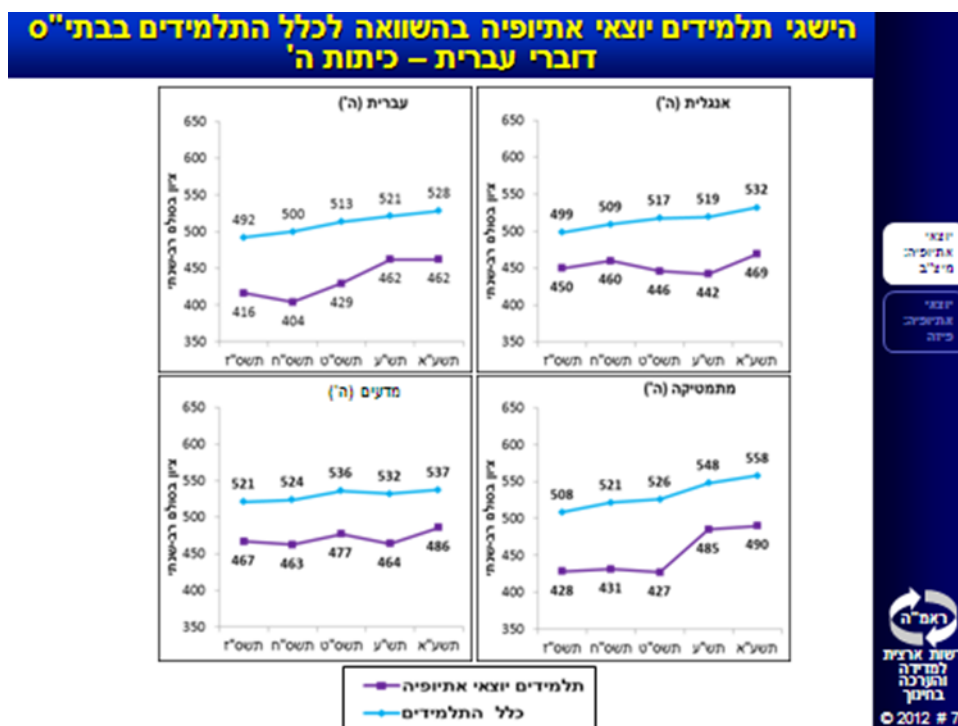
1א: התפלגות התלמידים ממוצא אתיופי לפי פיקוח ושיעור התלמידים בבית ספרם בשנת הלימודים תשע"ד

התפלגות התלמידים יוצאי אתיופיה לפי פיקוח ואחוז התלמידים יוצאי אתיופיה בבית ספרם – תשע"ד (כולל פנימיות)		
מ"מ אחוז התלמידים	ממ"ד אחוז התלמידים	% יוצאי אתיופיה בבי"ס
100.0	100.0%	סה"כ
53.4%	22.3%	פחות מ- 10%
27.4%	28.0%	10% - 19%
8.7%	19.2%	20% - 29%
3.8%	16.5%	30% - 39%
3.6%	5.8%	40% - 49%
3.1%	8.1%	50% ויותר

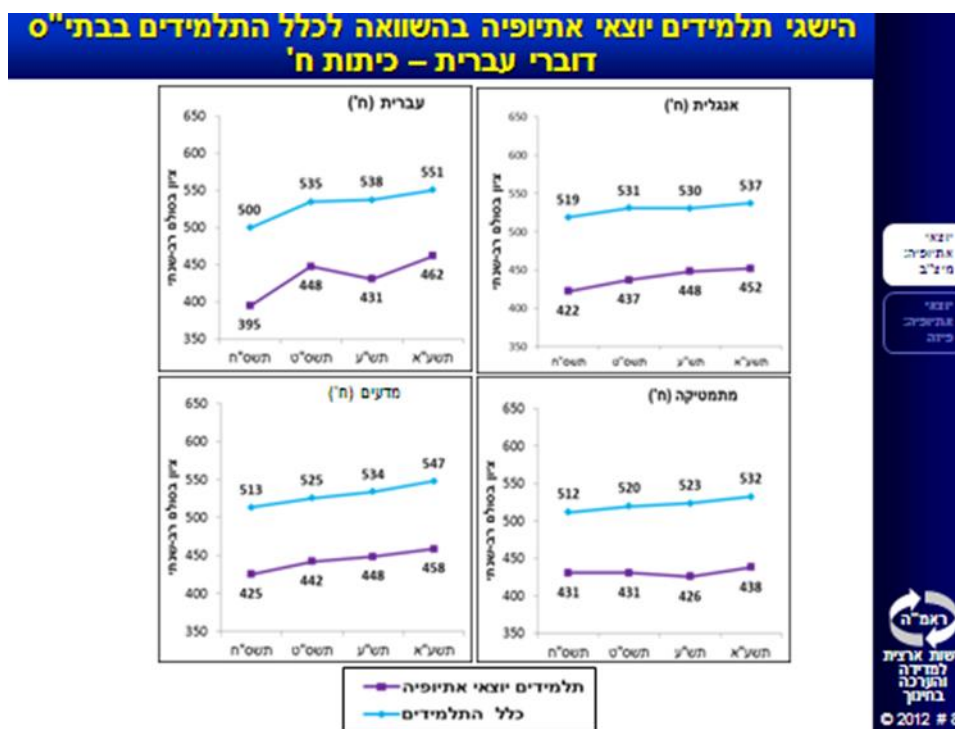
1ב: פער ההישגים בעברית במבחני המיצ"ב בכיתה ב' בין התלמידים ממוצא אתיופי ביחס לתלמידים באוכלוסייה.

ג1: הישגי התלמידים ממוצא אתיופי בכיתה ה' ביחס לכלל התלמידים בבתי"ס דוברי עברית

ד1: הישגי התלמידים ממוצא אתיופי בכיתה ה' ביחס לכלל התלמידים בבתי"ס דוברי עברית

1ה': הישגי התלמידים ממוצא אתיופי בכיתה י' במחקר פיזה ביחס לאוכלוסייה

הישגי תלמידים בני 15 יוצאי אתיופיה במחקר פיזה 2009 בהשוואה לכלל התלמידים (נתוני ראמ"ה)			
אוריינות בתחום	ציון ממוצע יוצאי אתיופיה	ציון ממוצע כלל התלמידים	הפרש בנקודות
מתמטיקה	355	473	118
קריאה	388	499	111
מדעים	363	479	116

מבחני פיזה (מבחני אוריינות) נערכים בכיתות ט' – י'. פערי ההישגים
הלימודיים בשלושת המקצועות גבוהים מאשר בכיתות ה' ו – ח'.

1ה': הישגי בגרות של יוצאי אתיופיה ביחס לאוכלוסייה לאורך שנים

תוצאות בגרות של יוצאי אתיופיה ביחס לאוכלוסייה לאורך שנים.				
שנה	אוכלוסייה	זכאים %	זכאים לתעודת איכותית %	מצטיינים מהזכאים %
2009	כלל המגזר היהודי	61.3	53.2	4.74
2009	יוצאי אתיופיה	39	23.9	0.22
2010	כלל המגזר היהודי	62	53.6	5.87
2010	יוצאי אתיופיה	42.5	24.3	0.43
2011	כלל המגזר היהודי	62.9	54.2	5.75
2011	יוצאי אתיופיה	43.5	22.6	0.46
2012	כלל המגזר היהודי	60.5	51	
2012	יוצאי אתיופיה	47.3	26.4	

שיעור הזכאים לתעודת בגרות איכותית + גבוהה בקרב ילידי ישראל מאשר בקרב ילידי אתיופיה

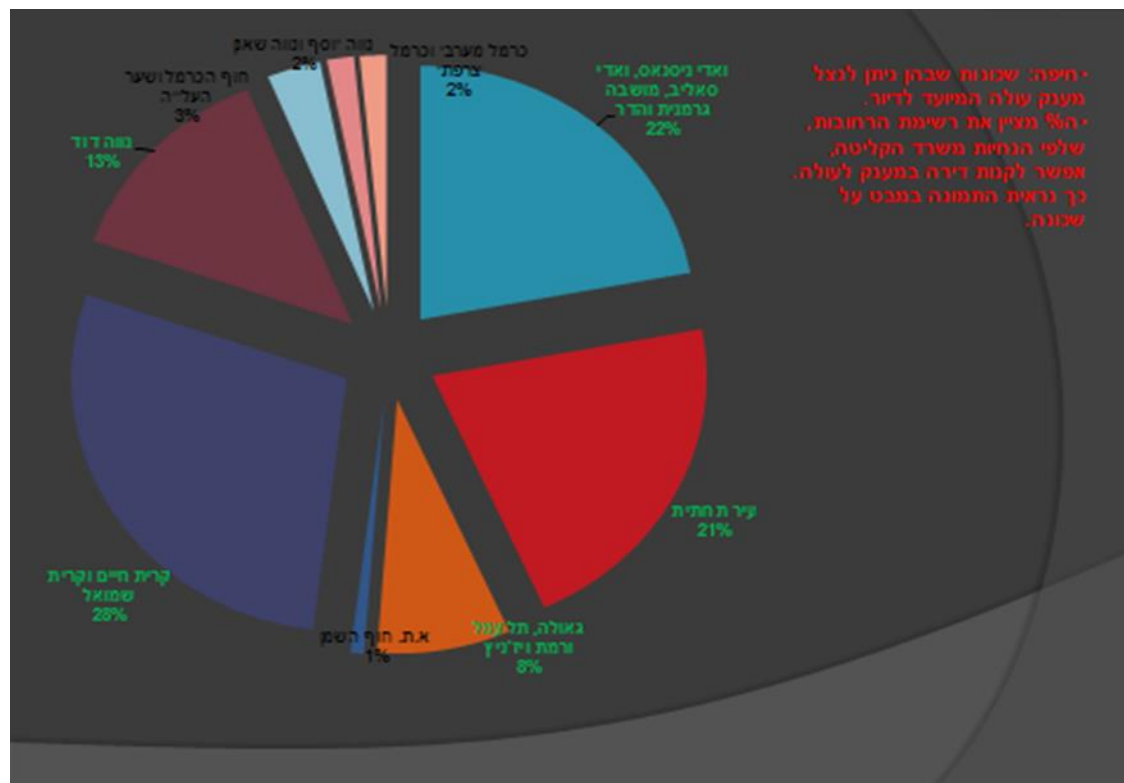
גרסת הדפסה

פורסם באתר האגודה הישראלית למען יהודי אתיופיה

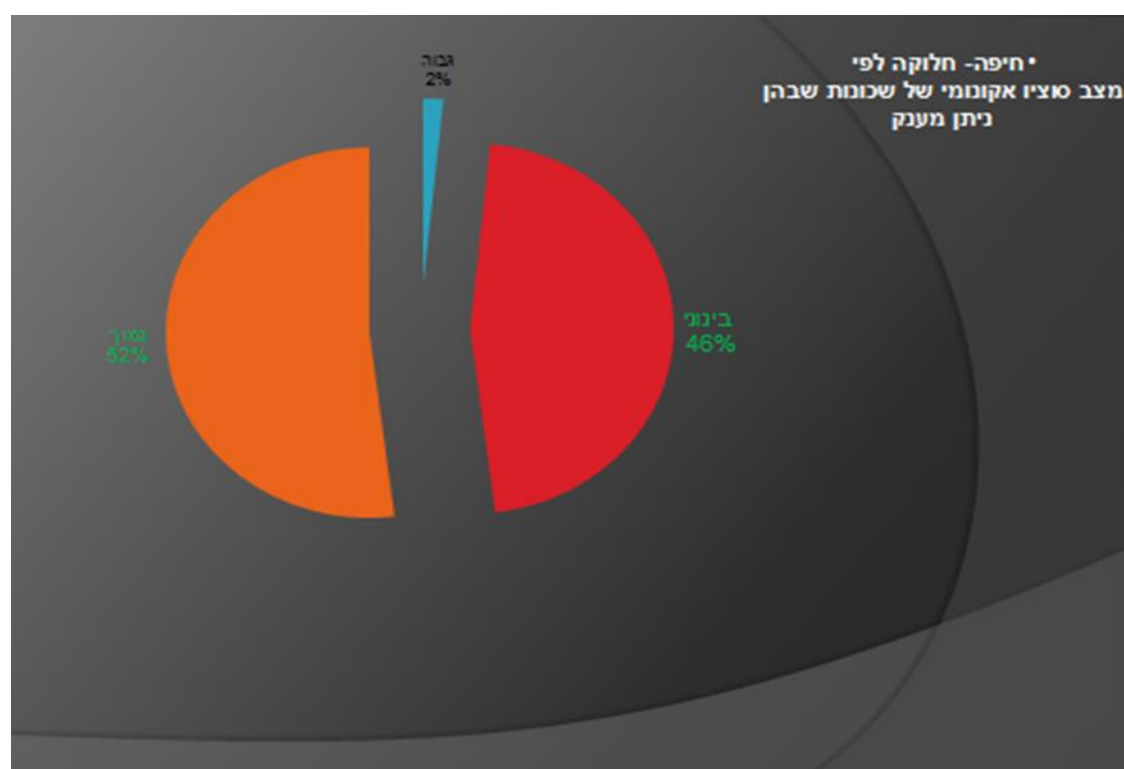
www.iaej.co.il

יום ראשון 09 פברואר 2014

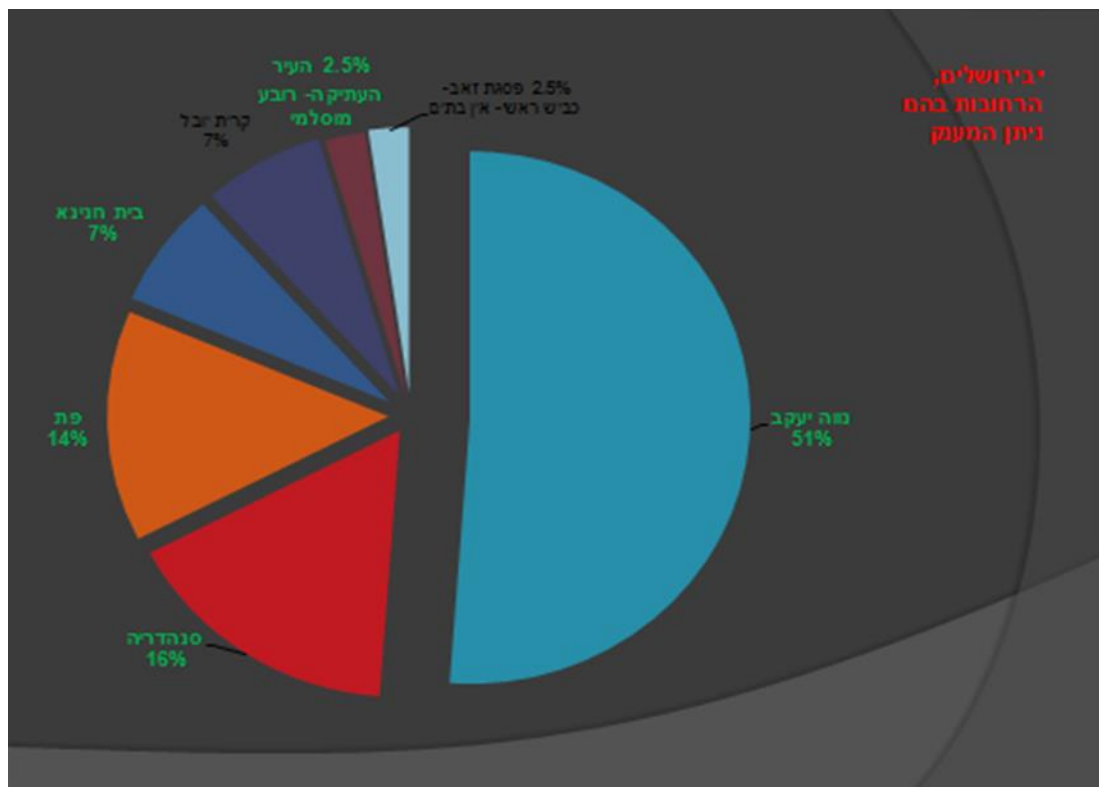
ב'2: חיפה: שכונות שבהן ניתן לזכות במענק לעולה. האחוזים מציינים את רשימת הרחובות, שלפי הנחיות משרד הקליטה, ניתן לרכוש בהן דירה במענק לעולה. התמונה היא במבט על השכונה.

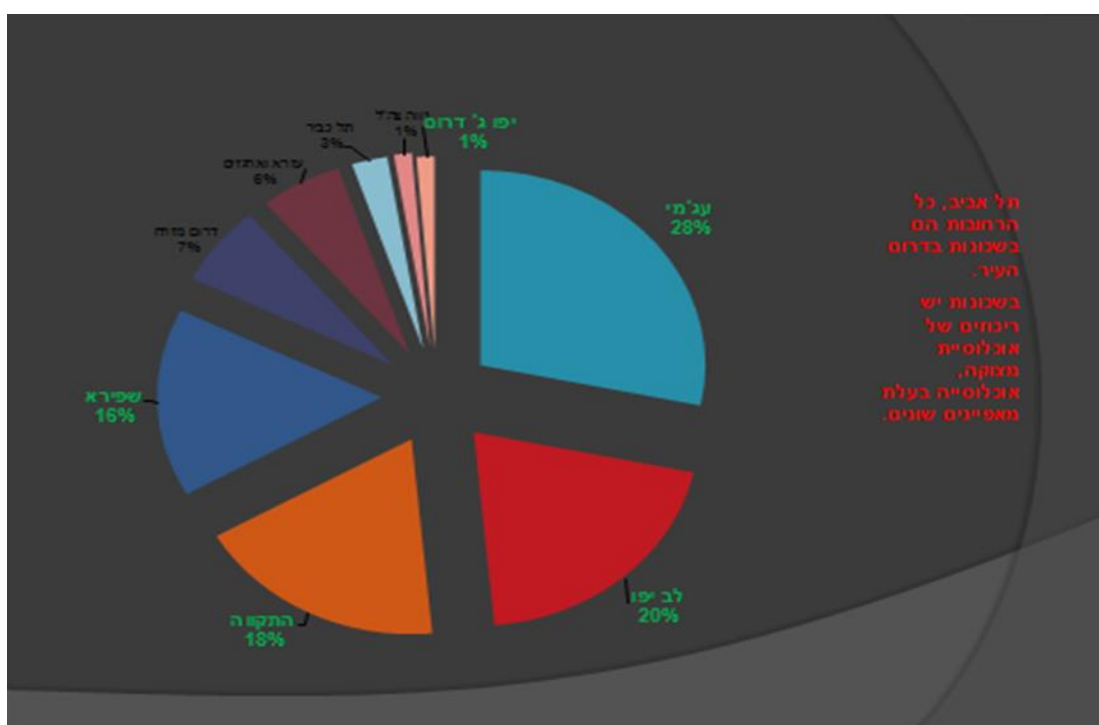
ג'2: חיפה: חלוקה של השכונות ב'2 לפי מצב סוציו-אקונומי בשכונה.

ד'2: ירושלים: שכונות שבהן ניתן לזכות במענק לעולה. האחוזים מציינים את רשימת הרחובות, שלפי הנחיות משרד הקליטה, ניתן לרכוש בהן דירה במענק לעולה. התמונה היא במבט על השכונה.

ה'2: תל אביב-יפו: שכונות שבהן ניתן לזכות במענק לעולה. האחוזים מציינים את רשימת הרחובות, שלפי הנחיות משרד הקליטה, ניתן לרכוש בהן דירה במענק לעולה. התמונה היא במבט על השכונה.

התפלגות משלחי היד – 2008 (ב - %)		
משלח יד	יוצאי אתיופיה	סה"כ האוכלוסייה
אקדמאי	3.5%	16.2%
חופשיים וטכניים	6.1%	15.9%
מנהליים	0.5%	7.9%
עובדי פקידות	8.6%	18.0%
סוכנים, מכירות	21.4%	20.9%
עובדים מקצועיים בתעשייה	19.8%	14.4%
עובדים בלתי מקצועיים	32.1%	6.7%
לא ידוע	8.0%	--
סה"כ	100.0%	100.0%